

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4PP/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010039
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125010039.5

Uznesenie

16 4PP/3/2025

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fújerika a sudcov prísediacich A. B. C. a D. E. F., A., LL.M na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.10.2025, o návrhu G. H. I., so sídlom D. XX/XX, J., IČO XX XXX XXX, o podmienéčné prepustenie odsúdeného C. K., nar. XX.XX.XXXX v L. D., trvale bytom K. XXXX/XX, L. D., toho času ÚVV a ÚVTOS Prešov z výkonu trestu odňatia slobody, takto

rozhodol:

16 4PP/3/2025

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, v spojení s § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd žiadosť I., so sídlom D. XX/XX J., IČO XX XXX XXX, o podmienéčné prepustenie ods. C. K., nar. XX.XX.XXXX v L. D., trvale bytom K. XXXX/XX, L. D., toho času ÚVV a ÚVTOS Prešov z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/207/2008 zo dňa 03.08.2011, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/207/2008, zo dňa 8.1.2014, právoplatný dňa 21.1.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/29/2014 zo dňa 21.1.2015, vo výmere 13 rokov zamietá.

odôvodnenie:

14 4PP/3/2025

Dňa 10.01.2025 bol tunajšiemu súdu doručený návrh G. H. I. o podmienéčné prepustenie odsúdeného C. K. z výkonu trestu odňatia slobody. V tomto návrhu G. H. poukázalo na svoju činnosť, ktorej predmetom je poskytovanie asistencie prepustenému z výkonu trestu formou stretávania sa v komunitnom centre a riešenie je problémov, napríklad s bývaním, zamestnaním sa, spolužitia s rodinou, psychologického poradenstva so spolupracujúcimi psychológmi, poskytnutím mikropôžičky, riešením problematiky osobných dokladov, zapojením klienta do dobrovoľníckej činnosti a podobne. Pomoc pre odsúdeného sa budú snažiť riešiť cestou osobných stretnutí, kde sa pokúsia identifikovať aktuálne problémy. H. zdôraznilo, že samozrejme bude súčinnosť realizovaná aj nad rámec uvedených činností s ohľadom na potreby klienta.

Na prejednanie tohto návrhu súd v zmysle § 415 ods. 1 Trestného poriadku nariadil na deň 16.10.2025 verejné zasadnutie, na ktorom v rámci dokazovania vykonal výsluch odsúdeného, výsluch svedka, prečítal obsah znaleckého posudku a obsah listinných dôkazov, vrátane pripojených súvisiacich spisov a zistil nasledujúce:

Odsúdený C. K. vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s návrhom G. H. I. na jeho podmienené prepustenie. Ako uviedol, jednak splnil formálne podmienky na podmienené prepustenie ale aj svojim snažením počas výkonu trestu dospel k takej resocializácii, ktorá umožňuje jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu. Počas výkonu trestu mu zomrel otec, ale má dcéru, o ktorú sa chce starať, chce sa zamestnať a zaradiť sa do spoločnosti. Chce tiež splácať záväzky, ktoré na seba prijal v súvislosti so svojou trestnou činnosťou a tým poškodeným uľahčiť následky svojho trestného činu, ktorým trpela nielen ich rodina, ale aj celá spoločnosť. Uvedomil si závažnosť svojho konania, veľmi ho to mrzí a je neodpušiteľné to, čoho sa dopustil. Počas celého výkonu trestu sa snažil, ale uvedomuje si, že sa má kde posúvať. Tiež si uvedomuje, že mal drobné priestupky, napr. negatívne poznatky z kuchyne, kde pri výdaji stravy mal menšie porcie. On to zobral na vedomie, prijal to, hoci to bolo nedorozumenie. Vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti boli na neho kladené väčšie nároky, čo tiež zobral na vedomie. Počas výkonu trestu bol zamestnaný od januára 2025 v A. L. a potom bol zamestnaný v K. B. C.. Pred nástupom do výkonu trestu bol zamestnaný na viacerých manažérskych pozíciách. Momentálne má prisľúbené dve zamestnania. Jednu ponuku zamestnania dostal od najlepšieho kamaráta ale je pripravený pracovať v hociktorom z týchto zamestnaní a finančne sa zastabilizovať. V rámci rodinných pomerov uviedol, že má plnoletú dcéru, ktorá študuje na strednej škole ale už si vyberá vysokú školu. S matkou dcéry nebol v manželstve a rozišli sa ešte pred jeho nástupom do výkonu trestu. Napriek tomu majú výborný vzťah. Komunikoval s pánom J., ktorý mu nastavil nejaké programy a odsúdený prisľúbil, že s G. H. bude spolupracovať. So znalkyňou A. J. bol už v kontakte pred dvomi rokmi, keď vypracovala prvý znalecký posudok. Hodnotí to ako prospešné, pretože mu nastavila zrkadlo a vďaka tomu mal možnosť na seba pracovať. Keďže nevedel ako ďalej, tak kontaktoval ústavného psychológa, kde bol na viacerých sedeniach a aj A. J. pri terajšom sedení ocenila, že je vidno, že na seba pracoval. V prípade podmieneného prepustenia bude bývať na adrese trvalého pobytu s matkou, s ktorou je v častom kontakte. Tiež takisto je v kontakte so svojou dcérou, ktorá z dôvodu brigád a veľkej vzdialenosti ho nenavštevuje tak často, ale je s ňou v častom videokontakte a každý deň si volajú. Vo vzťahu k disciplinárnemu pokarhaniu z mája 2025 uviedol, že celé to vzniklo kvôli tomu, že mal dohodnutú finančnú výpomoc zo strany svojho otca, ale ten sa bohužiaľ dostal do takého zdravotného stavu, kedy s ním nemohol telefonovať. Uvedomuje si svoje zlyhanie, kedy túto situáciu riešil tak, že presmeroval hovor na svojho krstného otca a cez neho požiadal o finančnú pomoc a tiež mal presmerovaný hovor na krstného otca jeho dcéry a aj na pána M., ktorý mu prisľúbil zamestnanie a s ktorým sa pozná 30 rokov. Podával si žiadosť o možnosť presmerovania ale nebolo mu vyhovené. V prípade podmieneného prepustenia chce ísť na úrad práce, splniť si zákonné povinnosti, hneď nastúpiť do zamestnania a tiež sa kontaktovať s občianskym združením. Tiež si uvedomuje, že ak by súd vyhovel návrhu na podmienené prepustenie, aj priestupková činnosť môže mať za následok neosvedčenie sa. Vo vzťahu k spolupráci s G. H. odsúdený uviedol, že si uvedomuje, že následky jeho trestného činu boli predovšetkým vo vzťahu k rodine poškodených nezvratné, ale zasiahli aj celú spoločnosť a on sa chce zaradiť do spoločnosti, chce byť jej platnou súčasťou a nikdy sa nechce vrátiť do výkonu trestu.

Súd na verejnom zasadnutí vypočul ako svedka aj J. G. H. B. J., ktorý vo vzťahu k činnosti G. H. uviedol, že ich G. H. sa snaží odsúdeným, ktorí sú vo výkone trestu, bez ohľadu na inštitút podmieneného prepustenia poskytnúť sociálne sprevádzanie, aby sa po skončení výkonu trestu mohli ľahšie zaradiť do spoločnosti, aby sa nevrátili do starých koľají a aby mali perspektívu riadneho života. Vo vzťahu ku každému klientovi sa snažia pracovať individuálne, pretože každý z nich má svoju históriu, rodinné zázemie, minulosť, závislosti a pod. Aj v tomto prípade odsúdenému K. pripravili konkrétny rámec služieb, ktorý mu vedie v prípade nielen podmieneného prepustenia poskytnúť, ale samozrejme odsúdený ich oslovil s tým, že má záujem s nimi spolupracovať aj v prípade, ak by bola jeho žiadosť zamietnutá. Predstavuje to predovšetkým psychologickú pomoc, pretože z ich skúseností vedia, že tak dlhý trest, ako absolvoval odsúdený, môže pre neho predstavovať problém pri zaradení sa do spoločnosti, kde číhajú rôzne tlaky, nástrahy alebo pookúšenia. Ďalej uviedol, že psychologická pomoc je súčasťou zdravotnej starostlivosti, na ktorú má každý právo. Spolupracujú s N. K. A., ale vzhľadom na lokalitu, kde odsúdený býva, vedie zabezpečiť aj lokálnu psychologickú pomoc. Zdôraznil, že bol to odsúdený K., ktorý ich oslovil a požiadal o pomoc, a po konzultácii s ich interným psychológom sa rozhodli ho ujať, pretože u tohto odsúdeného vidia perspektívu pomoci. Oceňujú, že bol práve podnet zo strany odsúdeného.

Súd na verejnom zasadnutí v rámci dokazovania so súhlasom prokurátora a odsúdeného prečítal obsah znaleckého posudku č. 49/2025, ktorý na základe uznesenia súdu č.k. 4PP/3/52025 – 74 zo

dňa 28.04.2025 vypracovala znalkyňa z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých A. F. J., A.. V tomto znaleckom posudku znalkyňa po oboznámení sa s obsahom tohto spisu, ako aj pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/207/2008 a po psychologickom vyšetrení odsúdeného dospela k uzáveru, že celková úroveň intelektových schopností osobnosti odsúdeného je aktuálne v pásme vyššieho priemeru. Možno vylúčiť forenzne – psychologický významnejší vrodený mentálny defekt či sekundárny – získaný deficit kognitívnych funkcií na podklade organických zmien CNS. Možno podľa znalkyne predpokladať takúto premorbídnu úroveň kognitívnych schopností osobnosti i vzhľadom k hereditárnej záťaži, dosiahnutému vzdelaniu a k ostatným anamnestickým údajom. Vyššia je podľa znalkyne patologická zložka inteligencie. Celkovo je mentálny výkon osobnosti odsúdeného pod úrovňou jeho schopností vzhľadom k málo stimulujúcemu prostrediu. Vyznačuje sa subjektivistickou myslením. Realitné funkcie sú v norme a osobnosť adekvátne vníma realitu. Celkovo bola týmto vyšetrením u odsúdeného preukázaná patologicky štruktúrovaná osobnosť – aktuálne s dominantne vystupňovanými disociálnym (antisociálnymi) rysmi, ktorej vývin je vzhľadom k fyzickému veku ukončený a nemožno očakávať inú výraznejšiu zmenu osobnostnej výbavy. V oblasti afektivity osobnosti odsúdeného sú podľa znalkyne v popredí kolísania nálad, osobnosť vykazuje enormne vedomú snahu regulovať svoje emócie, avšak jej nahromadené afektívne napätia sú u neho odvádzané prekvapivým, neadekvátnym spôsobom, čo umožňuje situačne prudké prejavy afektov alebo toto afektívne napätie bude odreagované v nejakej inej, nejakým spôsobom analogickej situácii. Hoci sa odsúdený racionálne snaží o citovú stabilitu, viac zvyraznená je nevyrovnanosť, nezdržanlivosť, impulzivita, oslabené je jeho sebaovládanie. Agresivita sa podľa znalkyne javí ako jedna zo zvyraznených zložiek osobnosti a je pravdepodobné agresívne odreagovanie napätia. U odsúdeného je prítomné mierne prežívanie depresie, znaky svedčiacie až pre vyprahlosť duševného života, rezignácia, pocit viny. Odsúdený má skôr oslabenú sociabilitu, sice ešte s dobrou sociálnou pozíciou, je však podľa znalkyne skôr povrchne extrovertovane orientovaná, preukázané je humánne a sociálne nastavenie. Zvnútorne vykazuje ambivalentný postoj k druhým, jeho schopnosť viazať sa je inhibovaná so zábrami. Ide o osobnosť so sklonom ku neosobným a konfliktným vzťahom, kedy v nich vystupuje narcisticky a sebavedomo. U odsúdeného je preukázaný narušený vzťah k autoritám v zmysle ich nerešpektovania, prítomné sú znaky maskulínnej agresie a tendencie k nadradenosti, čo predstavuje úsilie dostať sa v každej situácii, včítane sexuálnej interakcie do superiornej pozície. Týmto možno podľa znalkyne odsúdeného zaradiť ku konfliktným typom osobnosti. V oblasti správania je osobnosť aktívna, frustračná tolerancia je situačne oslabená. Na jednej strane ju u odsúdeného aktuálne extrémne vysoká hladina anticipácie v zmysle predvídania dôsledkov realizovania určitej aktivity, až nadmerným, silným a dôsledným je u odsúdeného prehodnocovanie možných dôsledkov neadekvátneho rozhodovania, dominuje enormná tendencia vyhýbať sa riskantným voľbám. Na druhej strane je však u neho nízka hladina rezistencie voči rušivým podnetom. Najmä v emočne kritických a záťažových situáciách je očakávaná neovládateľnosť, správanie so znakmi odbrzdenosti, správanie demonštratívne a výbušné, možno podľa znalkyne očakávať opozičné tendencie, otvorené, navonok zamerané agresívne prejavy. Má zhoršenú adaptabilitu, je u neho prítomná skôr nútená adaptabilita. Ide u neho o osobnosť s vyššou ľahkovážnosťou voči morálnym zásadám spoločnosti. Faktor, ktorý reprezentuje morálne hľadisko, nie je dostatočne účinný voči silným afektom osobnosti. Tieto afekty sa podľa znalkyne prejavujú vo forme nekľudu, porúch adaptability, prípadne asociálnom delikventnom konaní. Skôr sa aktuálne racionálne snaží inklinovať ku konvenčnosti. Lži skóre je u neho skôr slabo priemerné až podpriemerné, odsúdený sa otvorene hlási ku svojmu konaniu, udáva obvyklé chyby a slabosti, bez výraznejšej snahy pôsobiť lepším dojmom a sociálne žiaduco. Aktuálne je preukázaný podstatne stabilizovaný psychický stav osobnosti odsúdeného, mierne je zvýšené paranoidné nastavenie, vyššia ostražitosť, podozrievavosť, prílišná opatrnosť a disimulácia. Podľa znalkyne u odsúdeného došlo k významne žiaducim zmenám v sebaovládaní a v prejavoch afektivity a správania navonok, viac koná vyrovnané, racionálne a významne už predvída dôsledky svojho konania. Za posledné posudzované obdobie výkonmi trestov došlo u odsúdeného k podstatnejším zmenám v jeho patologickej osobnosti v zložke správania a sebaovládania, pričom iné zmeny u tejto osobnosti už nemožno očakávať a ani dosiahnuť ďalším výkonom trestu. U odsúdeného s takouto anomálnou výbavou možno podľa názoru znalkyne pôsobiť predovšetkým na zložku zmeny v správaní (sebaovládanie), ostatné črty tejto osobnosti nemožno nijako významnejšie terapeuticky korigovať a to ani prognosticky do budúcnosti. Osobnosť odsúdeného bola a bude zrejme natrvalo disociálna a to i po skončení výkonu trestu, avšak dominantne tréningom sebaovládania odsúdený aktuálne vykazuje viac zvnútornenú a vedomú snahu o dodržiavanie celospoločenských noriem a právnych predpisov vo všeobecnosti. Postoj odsúdeného k trestnej činnosti je nateraz viac kritický, získal adekvátny pohľad na svoje konanie a na jeho dôsledky, ľutuje konanie a nie iba navonok. Tento je zmenený postoj je skôr v prospech jeho resocializácie a skôr ostatným zvyškom

výkonu trestu nemožno predpokladať inú zmenu a i táto je skôr raritná pre takúto osobnostnú patológiu vo všeobecnosti. Znalkyňa aktuálne u odsúdeného zistila skôr mierne pozitívnejšiu postpenitenciárnu prognózu. Aktuálne sa mierne nižšou javí pravdepodobnosť jeho konania obdobnej kriminálnej povahy v prípade jeho prepustenia. Aktuálne dosiahnutý stupeň prevýchovy možno podľa znalkyne z forezne – psychologického hľadiska možno hodnotiť ako vyššie. Najväčším rizikom je prispôsobenie sa odsúdeného na životné podmienky mimo ústav na výkon trestu v prípade jeho prepustenia z výkonu trestu a možnosť jeho začlenenie do spoločnosti, kde ostáva trvalá najmä jeho patologická osobnostná výbava. Celkový efekt resocializácie u odsúdeného i v prípade uplynutia celkového výkonu trestu bude vysoko pravdepodobne už najskôr iba konštantným ako aktuálne. Aktuálne bol týmto znaleckým vyšetrením zaznamenaný viac pozitívny vplyv kvality ostatnej psychoterapeutickej a socioterapeutickej starostlivosti zameranej na tréning sebaovládania a zmenu v sebavnímaní, čo sa napokon prejavilo i v získaní kritického postoja k trestnej činnosti. Oproti znaleckému posudku č. 28/2023 sú zmeny celkovo v prospech osobnosti odsúdeného.

Súd v rámci dokazovania prečítal okrem návrhu G. H. na podmienené prepustenie, ktorý je uvedený vyššie, aj J. G. H. I., z ktorých vyplynul predmet ich činnosti spočívajúci v príprave k rozvoju občianskej spoločnosti v oblasti ľudských práv, príprava vzdelávacích aktivít, poskytovania poradenskej činnosti v oblasti sociálneho poradenstva, penitenciárnej a postpenitenciárnej starostlivosti, edukácie a penológie za sústredenia finančných, materiálnych a iných zdrojov na podporu svojej činnosti. Z výpisu z verejnej časti registra D. O. G. vyplýva zápis navrhovateľa I. s uvedením adresy sídla, identifikačného čísla a štatutárneho zástupcu, ktorým je P. E. Q.. Zo zmluvy o spoluprácu uzavretej medzi I. a D. N., J. vyplýva, že jej predmetom je spolupráca medzi zmluvnými stranami pri napĺňaní cieľov združenia, kedy spoločnosť D. N. sa zaviazala poskytovať klientom G. H. I. individuálne psychologické poradenstvo a to na základe objednávky zo strany občianskeho združenia. Táto zmluva je uzavretá na dobu neurčitú.

Navrhovateľ I. písomne doplnil svoj návrh, kde definoval oblasti, na ktoré sa zameriava starostlivosť o klienta v oblasti zamestnanosti, psychologickú podporu v spolupráci so psychológmi, advokátmi, dobrovoľníkmi a partnerskými organizáciami. Definovala program N. K. J., v rámci ktorého budú po prepustení prebiehať stretnutia s cieľom zhodnotiť aktuálny stav a individuálne potreby klienta. Na základe toho budú klientovi poskytované ďalšie služby a opatrenia, ktoré zabezpečia, že program bude prispôbentý reálnym požiadavkám a výzvam, ktorým klient čelí v procese jeho resocializácie. G. H. ďalej uviedlo konkrétne prípady podmienené prepustených, ktorým sa venujú a úlohy a ciele postpenitenciárnej starostlivosti.

Z odpisu Registra trestov SR generovanému elektronicky ku dňu 13.01.2025 vyplýva, že odsúdený C. K. bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný, pričom v súčasnej dobe vykonáva trest uložený mu v konaní na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4T/207/2008, ktorý predstavuje v poradí štvrtý záznam odpisu. Predtým bol odsúdený ešte v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/89/2000, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov nepodmienečne, z výkonu ktorého bol podmienené prepustený, kedy sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia osvedčil (záznam č. 3 odpisu). Týmto odsúdením bolo zároveň v rámci súhrnného trestu zrušený výrok o treste uloženom odsúdenému v konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/87/1999 (záznam č. 2 odpisu). Prvým záznamom je odsúdenie z roku 1994, pri ktorom sa na odsúdeného hľadí, akoby nebol odsúdený z dôvodu osvedčenia sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Z lustrácie trestných stíhaní Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že voči odsúdenému sa v súčasnej dobe nevedie žiadne trestné stíhanie alebo konanie.

Z čestného vyhlásenia konateľa spoločnosti R. A. J. zo dňa 08.01.2025 vyplynulo, že odsúdený C. K. bude mať po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v ich spoločnosti vytvorenú pracovnú pozíciu zodpovedajúcu pre potreby jeho zamestnania.

Z hodnotenia odsúdeného vypracovaného riaditeľom Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 16.01.2025 vyplýva, že odsúdený C. K. je slobodný, otec jedného dieťaťa a je slovenskej národnosti. Odsúdený bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, vo výkone trestu odňatia slobody je druhýkrát. Odsúdený nastúpil do výkonu trestu do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica dňa 03.03.2015 sám. Dňa 24.03.2015 bol na výkon trestu premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica – Kráľová

so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Po absolvovaní pobytu v nástupnom oddiele mu bola umiestňujúcou komisiou stanovená diferenciatná skupina „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni, v interpersonálnych vzťahoch s inými odsúdenými sa konflikty nevyskytli, k personálu ústavu sa správal slušne a korektné. K plneniu svojich povinností pristupoval zodpovedne. Do aktivít organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zapájal aktívne. Pracovne zaradený nebol. Kontakt udržiaval s blízkymi osobami všetkými dostupnými formami. Dňa 23.09.2015 bol odsúdený prepustený z výkonu trestu na základe príkazu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/53/2015 a následne bol vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku pre zločin podľa § 147 ods. 2 Trestného zákona. Od 28.09.2015 tak vykonával väzbu v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica. Väzbu vykonal v zmiernenom režime. Správanie odsúdeného bolo počas výkonu väzby na požadovanej úrovni, ústavný poriadok ako aj časový rozvrh dňa dodržiaval. Vo svojich veciach a na cele udržiaval poriadok a čistotu. Kontakt s rodinou a vonkajším prostredím udržiaval formou korešpondencie, návštev, balíkov a telefonovania. Dňa 04.11.2015 bol odsúdený prevedený z výkonu väzby do výkonu trestu a dňa 24.11.2015 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Odsúdený v tamomšom ústave požiadal o premiestnenie bližšie k miestu bydliska a na základe súhlasu riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica – Kráľová bol dňa 22.12.2015 premiestnený do tohto ústavu. Hneď v januári 2016 je však evidovaný negatívny poznatok týkajúci sa nenastúpenia na previerku početného stavu odsúdených. V marci 2016 nenastúpil na výkon činností súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného v kuchyni pre odsúdených, za čo bol riešený v kompetencii príslušného pedagóga. Z apríla 2016 kladný poznatok o odsúdenom vypovedá, že svedomito vykonával čistiace a upratovacie práce v jedálni odsúdených. V máji 2016 je o odsúdenom evidovaný negatívny poznatok týkajúci sa znova nenastúpenia na previerku početného stavu odsúdených. Tento nedostatok bol riešený v kompetencii pedagóga. Kladný poznatok z júna 2016 sa týka účasti v rámci sociálno-psychologickej výcvikovej skupiny a zo septembra 2016 jeho aktivity v šachovom a športovom krúžku. Sociálno-psychologickú výcvikovú skupinu absolvoval počas výkonu trestu v tamomšom ústave dvakrát. Pracovne zaradený bol v kuchyni odsúdených od decembra 2016 do augusta 2018. V júni 2017 mu bola udelená disciplinárna odmena – mimoriadne povolenie návštevy – za plnenie pracovných povinností v období od 21.10.2016 do 16.6.2017. Z októbra 2017 je o odsúdenom zaznamenaný kladný poznatok týkajúci sa jeho mimoriadnej aktivity pri organizovaní a realizácii celoústavných športových súťaží. Negatívny poznatok z novembra 2017 sa týkal nedodržania pracovného postupu a porušenia príkazu nadriadeného na pracovisku. V januári 2018 bola odsúdenému udelená disciplinárna odmena – mimoriadne povolenie návštevy – za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného v období od 25.01.2016 do 15.12.2017. V auguste 2018 bola odsúdenému udelená ďalšia disciplinárna odmena – mimoriadne povolenie návštevy - za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného (záujmová činnosť) v období od 10.01.2018 do 23.08.2018. Vo februári 2019 sa odsúdený opäť mimoriadne aktívne zapojil do organizovania a realizácie celoústavných športových aktivít, o čom svedčí kladný poznatok v jeho osobnej karte. Taktiež mu bola vo februári 2019 udelená disciplinárna odmena – mimoriadne povolenie návštevy – za pozitívne výsledky dosahované pri plnení programu zaobchádzania v období od 23.08.2018 do 28.02.2019. V júli 2019 mu bola udelená ďalšia disciplinárna odmena – mimoriadne povolenie návštevy – za pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného (aktívna účasť na vzdelávacom programe Právna klinika) v období od 01.10.2018 do 30.04.2019. V období od februára 2019 do januára 2021 bol pracovne zaradený v práčovni ústavu. Inak kladné hodnotenie jeho pracovnej morálky i dosahovaných pracovných výsledkov naštrbil negatívny poznatok z júla 2019, kedy odsúdený porušil príkaz príslušníka organizujúceho práce na pracovisku ako aj ustanovenie v popise pracovnej činnosti odsúdeného. Kladný poznatok z augusta 2019 sa týka jeho aktivity pri účasti a organizácii celoústavných šachových turnajov. V januári 2020 mu bola udelená disciplinárna odmena - mimoriadne povolenie návštevy – za plnenie pracovných povinností v období od 01.06.2019 do 29.01.2020. V júni 2020 mu bola udelená disciplinárna odmena - mimoriadne povolenie návštevy – za pozitívne výsledky dosahované pri plnení programu zaobchádzania, najmä v oblasti aktivity vo voľnom čase v období od 01.01.2020 do 29.06.2020. Kontakt v tamomšom ústave udržiaval prostredníctvom všetkých dostupných foriem najmä s dcérou, rodičmi, súrodencami a bývalou družkou. Celkovo bol počas výkonu trestu v tamomšom ústave sedemkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty vykázané nemá. Dňa 25.11.2020 bol rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica preradený na výkon trestu z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Od 15.12.2020 do 03.11.2021

vykonával odsúdený trest v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou. V tamom ústave bolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, negatívne sa neprejavil, ústavný poriadok dodržiaval, pokyny a príkazy príslušníkov plnil. Pracovne zaradený bol na pracovisku v ústave s dohľadom „Terminals“, kde jeho pracovná morálka i dosahované pracovné výsledky boli hodnotené kladne, čoho dôkazom je v auguste 2021 udelená disciplinárna odmena – mimoriadne povolenie návštevy – za plnenie pracovných povinností v období od 01.02.2021 do 04.08.2021 a v októbri 2021 kladný zápis týkajúci sa plnenia jeho pracovných povinností. Do aktivít organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zapájal aktívne. Kontakt udržiaval najmä s dcérou prostredníctvom pravidelných videonávštev. Od 04.11.2021 vykonáva odsúdený trest odňatia slobody v oddelení výkonu trestu v Sabinove Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov. Po ukončení pobytu v nástupnom oddiele mu bola umiestňujúcou komisiou stanovená diferenciačná skupina „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného je v tunajšom oddelení v prevažnej miere na požadovanej úrovni, ale z decembra 2021 evidujú negatívny poznatok týkajúci sa zvesenia dverí z pántov počas upratovania izby. Tento nedostatok bol riešený v kompetencii pedagóga. Pracovne zaradený bol od decembra 2021 do novembra 2024, pričom bol zaradený ako automechanik v domácej réžii v OVT Sabinov, neskôr vo vnútornej prevádzke v ústave Prešov na rovnakej pozícii, taktiež aj ako pomocník v kuchyni a pracovne bol zaradený aj na viacerých pracoviskách v ústave s dohľadom. V čase, kedy nebol pracovne zaradený sa zapojil do aktivít zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Jeho pracovná morálka i dosahované pracovné výsledky boli hodnotené kladne, pričom za plnenie pracovných povinností mu bola v júli 2022 udelená disciplinárna odmena – pochvala – za obdobie od 28.12.2021 do 29.06.2022. V januári 2023 mu bola udelená disciplinárna odmena – mimoriadne povolenie návštevy – za plnenie pracovných povinností v období od 02.07.2022 do 13.01.2023. V júli 2023 mu bola opäť udelená disciplinárna odmena – mimoriadne povolenie návštevy – za plnenie pracovných povinností v období od 14.01.2023 do 11.07.2023 a taktiež vo februári 2024 mu bola udelená disciplinárna odmena – mimoriadne povolenie návštevy – za plnenie pracovných povinností v období od 12.07.2023 do 09.02.2024. Od 22.07.2024 do 02.01.2025 bol odsúdený umiestnený vo výstupnom oddiele, ktorý je zriadený s cieľom plynulého prechodu do občianskej spoločnosti. Odsúdený personál výstupného oddielu rešpektoval, v komunikácii bol slušný, pravidelne sa zúčastňoval komunít. Odsúdený bol svojim prístupom a správaním počas umiestnenia vo výstupnom oddiele dobrým príkladom pre ostatných odsúdených. Počas realizovaných komunít bola jeho účasť aktívna a participujúca, o čom svedčí kladne ladený poznatok. Dňa 12.08.2024, 09.09.2024, 31.10.2024 a 04.12.2024 bolo odsúdenému povolené opustenie ústavu v zmysle § 65 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov za účelom realizácie návštevy kultúrnych, športových a osvetových podujatí. Počas pobytu vo výstupnom oddiele bol v decembri disciplinárne odmenený pochvalou - za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného v období od 22.07.2024 do 27.12.2024. Po absolvovaní kompletného resocializačného programu vo výstupnom oddiele bola odsúdenému dňa 02.01.2025 opätovne stanovená diferenciačná skupina „B“. Aktuálne správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni a v súlade s ústavným poriadkom, príkazy a nariadenia príslušníkov plní, v osobných veciach si udržiava primeraný poriadok, zásady osobnej hygieny dodržiava, chodí riadne upravený a ustrojený. Autoritu rešpektuje. Do prednáškovej činnosti zameranej na resocializáciu v oblasti závislostí, medziľudských vzťahov, na zvyšovanie právneho vedomia a rozvoj osobnostných kompetencií sa zapojil. Od 09.01.2025 je členom diskusnej skupiny. Do aktivít organizovaných v rámci kultúrno – osvetovej činnosti sa zapája pravidelne. Odsúdený nie je pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí, je zapojený do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti, bez podnetov. Extramurálne vzťahy udržiava s dcérou a primárnou rodinou. Doposiaľ bol trinásťkrát disciplinárne odmenený, disciplinárny trest nemá vykázaný. Odsúdený k trestnej činnosti zaujal kritický postoj. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu podmienené prepustenie odsúdeného odporučil s určením primeranej skúšobnej doby a s odporúčením nariadeného probačného dohľadu. Vzhľadom na identifikáciu rizikových faktorov, ktoré boli primárnou príčinou vedúcou k spáchaniu trestnej činnosti, odporučil uloženie primeraných obmedzení a povinností počas plynutia skúšobnej doby odsúdeného spočívajúcich v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie a taktiež v zákaze používania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Zároveň riaditeľ ústavu oznámil, že sa v zmysle § 415 ods. 3 Trestného poriadku pripája k žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Záverom uviedol, že rozhodnutím Krajského

súdu Prešov pod sp. značkou 11Tos/2/2024 zo dňa 04.06.2024 bola odsúdenému zamietnutá žiadosť o jeho podmienené prepustenie.

Dňa 20.08.2025 riaditeľ Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov doplnil pôvodné hodnotenie s tým, že dňa 14.05.2025 bol spracovaný dodatok k hodnoteniu k sp.zn. 4PP/3/2025 týkajúci sa zmeny v správaní odsúdeného vzhľadom na tú skutočnosť, že odsúdený sa dopustil previnenia voči normám a predpisom platiacim vo výkone trestu odňatia slobody, v dôsledku čoho mu bol dňa 14.05.2025 uložený disciplinárny trest – pokarhanie. Výkon disciplinárneho trestu bol podmienenčne odložený podľa § 59 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na dobu troch mesiacov. Dňa 14.08.2025 uplynula skúšobná doba podmieneného odkladu disciplinárneho trestu, pričom odsúdený sa v skúšobnej dobe nedopustil ďalšieho disciplinárneho previnenia a posudzuje sa akoby nebol uložený. Zároveň je zo dňa 12.07.2025 evidovaný v informačnom systéme zboru kladný poznatok, z ktorého vyplýva, že odsúdený sa aktívne podieľal na organizácii celoustavných turnajov v šachu. Vzhľadom na vyššie uvedené, odsúdený v súčasnosti preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a z tohto dôvodu odporučil jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu s určením primeranej skúšobnej doby a s odporúčením nariadeného probačného dohľadu. Vzhľadom na identifikáciu rizikových faktorov, ktoré boli primárnou príčinou vedúcou k spáchaniu trestnej činnosti, odporučil uloženie primeraných obmedzení a povinností počas plynutia skúšobnej doby odsúdeného spočívajúcich v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, taktiež v zákaze používania alkoholických nápojov a iných návykových látok a v povinnosti spočívajúcej v príkaze osobne alebo verejne sa ospravedlniť rodine poškodeného.

Dňa 10.10.2025 riaditeľ Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zaslal súdu hodnotenie odsúdeného, ktoré je po obsahovej stránke totožné s hodnotením zo dňa 16.01.2025 s tým, že obsahuje doplnenie, že dňa 14.5.2025 je evidovaný záznam, kde bolo odsúdenému dokázané, že sa nedovoleným spôsobom prostredníctvom presmerovaných hovorov kontaktoval s nepovolenými osobami. Tento nedostatok bol riešený v kompetencii pedagóga. V priebehu výkonu trestu bol, aj aktuálne je zaradený na vonkajšom nestráženom pracovisku s dohľadom, pracovné povinnosti plní. V septembri 2025 mu bola udelená disciplinárna odmena za pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného – Pochvala. Extramurálne vzťahy udržiava s dcérou a primárnou rodinou. Doposiaľ bol štrnásťkrát disciplinárne odmenený, disciplinárny trest nemá vykázaný. Odsúdený k trestnej činnosti zaujal kritický postoj. V hodnotení riziku recidívy ako aj odporúčania riaditeľa ústavu zostalo hodnotenie nezmenené.

Zo skráteného výpisu klienta vyplýva, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Zvolen v konaní pod sp. zn. 4T/207/2008 v trvaní 13 rokov, pričom výkon trestu mu má skončiť dňa 12.07.2027 a dátum možnosti podmieneného prepustenia po uplynutí dvoch tretín trestu uplynul dňa 12.03.2023.

Súd pripojil a na verejnom zasadnutí v rámci dokazovania prečítal podstatný obsah spisu vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4T/207/2008, z ktorého vyplýva, že rozsudkom zo dňa 03.01.2011 bol obžalovaný C. K. uznaný za vinného z dvoch skutkov, z ktorých prvý bol súdom právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, a z druhého skutku, ktorý súd právne kvalifikoval ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kedy mu za ich spáchanie uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov nepodmienenčne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd vo výroku tohto rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným škodu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 4To/110/2011 zo dňa 22.02.2012 zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 03.08.2011, sp. zn. 4T/207/2008 v bode 2 napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný C. K. uznaný za vinného zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a to vo výroku o vine ako aj vo výroku o treste, vo výroku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu ako aj vo výroku o náhrade škody. Zároveň vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd Zvolen v tomto konaní rozsudkom zo dňa 08.01.2014 s poukazom na právoplatné uznanie viny pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného

zákona z rozsudku zo dňa 03.08.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/110/2011 zo dňa 22.02.2012 uznal obžalovaného C. K. za vinného zo skutku, ktorý právne kvalifikoval ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd vo výroku tohto rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným škodu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 4To/77/2015 zo dňa 04.11.2015 odvolanie obžalovaného C. K. podané proti vyššie uvedenému rozsudku zamietol. Následne tento krajský súd výkon trestu nariadil a odsúdený výkon tohto trestu nastúpil dňa 04.11.2015. Najvyšší súd SR, uznesením sp. zn. 4 Tdo/61/2018 dovolanie obvineného C. K. odmietol.

Súd tiež pripojil a na verejnom zasadnutí prečítal obsah spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 33PP/28/2023 v súvislosti s podanou žiadosťou odsúdeného C. K. o podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z tohto spisu súd prečítal obsah znaleckého posudku č. XX/XXXX, ktorý vypracovala znalkyňa A. F. J. a ktorá v jeho záveroch uviedla, že celková úroveň intelektových a pamäťových schopností osobnosti odsúdeného je v pásme priemeru. Nebola u odsúdeného zistená prítomnosť hrubých znakov pamäťových funkcií na podklade organickej alterácie. V oblasti afektivity je u odsúdeného prítomná citová plochosť, racionálne prílišná kontrola afektov a ich prejavov. Aktuálne je prítomná celková citová stabilita a vyrovnanosť nálad. Zároveň je však zvýraznená infantilná nezdržanlivosť, impulzivita a disforické prejavy. U odsúdeného sa podľa znalkyne jedná o osobnosť s trvalou nízkou schopnosťou sebaovládania a autoregulácie. Agresivita sa javí ako jedna z jadrových zložiek osobnosti. Silnou je egocentrická frustrácia vlastných potrieb. V oblasti sociability je jej miera u osobnosti odsúdeného extrémne nízka, predpokladaná je jej narušená až zlá sociálna pozícia, hoci navonok ľahko nadväzuje priateľstvá. Preukázané je slabé humánne a sociálne nastavenie. Má malý záujem o ľudí ako aj malú schopnosť empatie. Enormnou je jeho intolerancia, nedôvera a neochota angažovať sa v niečí prospech a rešpektovanie len svojich vlastných záujmov a potrieb. Má narušený vzťah k autoritám a k ich rešpektovaniu. Jeho osobnosť je nadmerne egocentrická, narcistická až asociálna s citových chladom. V oblasti správania je jeho osobnosť aktívna, činorodá, schopná presadiť sa s tendenciou k dominancii. V jeho správaní dominuje afektivita, agresiu uplatňuje situačne, kedy osobnosť s takou reakciou útočí, akonáhle má k tomu príležitosť, čo je u odsúdeného podľa znalkyne zosilnené v záťaži, kedy možno očakávať jeho neovládateľnosť, skratové konanie vrátane uvoľnenia agresívneho napätia orientovaného skôr smerom navonok. Je to osobnosť menej prispôsobivá. V situáciách, ktoré nevyvolávajú napätie je ešte dobre prispôsobiteľný, však v konfliktných situáciách je znížená úroveň jeho prispôsobivosti. Má vysokú mieru sebaistoty, je evidentná slabšia schopnosť akceptovať názory iných a sú prítomné silné rysy rigidity. Vyказuje vyššie asociálne postoje. Lži skóre je vo všeobecnosti celkovo priemerné až podpriemerné. Odsúdený sa otvorene hlási k svojmu konaniu. Je preukázaný stabilizovaný psychický stav odsúdeného. Celkovo týmto vyšetrením odsúdeného je podľa záverov tejto znalkyne preukázaná jeho patologicky štruktúrovaná osobnosť, aktuálne s najviac vystupňovanými disociálnymi rysmi, ktorej vývin je už z hľadiska psychologického ukončený. Postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti bol v čase vypracovania znaleckého posudku nekritický, trestnú činnosť ľutuje ale iba navonok a nezískal nad ňou náhľad. U odsúdeného došlo výkonmi trestov k žiadúcim zmenám v jeho sebaovládaní a v prejavoch afektivity a správania navonok, kedy koná viac vyrovnané, racionálne a viac predvída dôsledky svojho konania. Osobnostná výbava odsúdeného ho vo všeobecnosti predisponuje k iba formálnemu a účelovému dodržiavaniu celospoločenských noriem. V čase vypracovania znaleckého posudku boli preukázané u odsúdeného zmožené znaky skôr negatívnej postpenitenciárnej prognózy, naďalej je tak pravdepodobnosť jeho konania obdobnej kriminálnej povahy v prípade prepustenia na slobodu. Z toho spisu súd tiež prečítal obsah znaleckého posudku č. 32/2024 vypracovaného znalkyňou z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, Psychológia sexuality, Poradenská psychológia A. E. S., ktorá po psychologickom vyšetrení odsúdeného a oboznámení sa s pripojenými spismi vo svojom závere uviedla, že osobnosť odsúdeného je štruktúrovaná disharmonicky, s rysmi zraniteľnosti, neprispôsobivosti, dráždivosti, impulzivity s egocentrickým akcentom, vzorec myslenia odsúdeného je nepredvídateľný, môže viesť k nedostatku efektivity a k vyššej náklonnosti k chybným úsudkom. Aj keď odsúdený vynakladá na spracovávanie podnetu väčšie úsilie, jeho snaha je nestabilná a v komplikovaných a komplexných situáciách neadekvátna. Má nedostatok mentálnej kontroly, ktorá vedie k oslabenému sebariadaniu, ťažšie ukladá uspokojenie v záujme dlhodobých cieľov. Osobnostné zdroje pre zvládanie frustrácie sú limitované. Preto záťaž a stres môžu osobnosť preťažovať a viesť k otvorenému nevhodnému ventilovaniu tohto napätia, aj prejavovaním nevhodného alebo agresívneho správania.

Schopnosť porozumieť vlastným emóciám je znížená, odsúdený nie je schopný rezonovať so silnejším afektom, preto tieto silnejšie afekty potláča, uvedené následne preťažuje. V sociálnej oblasti sa sám vníma ako extrovert, ako komunikatívna osoba, avšak absentujú u neho znaky náklonnosti, dostatočnej empatie, emočného angažovania sa a spolupráce. Vo vzťahu býva viac povrchný a dominantný. Na kladené požiadavky častejšie reaguje hnevom a konfliktom. Vzťah k autoritám je konfliktný, je zvýšená pravdepodobnosť neočakávanej výbušnosti, nekonvenčného správania, dráždivosti, aj možnej agresivity. Prispôsobivosť osobnosti je oslabená, to znamená nie je flexibilný, ale viac svojhlavý a rigidný. V čase vyšetrenia bol v dobrom psychickom rozpoležení, psychicky komponovaný, teda bez prežívania rozlád alebo napätí. Ďalší vývin bude závisieť od jeho vlastnej motivácie a schopnosti riešiť životné situácie a schopnosti prispôbovať sa zmenám a záťaži. Odsúdený prezentuje pozitívny postoj k účelu trestu, k potrebnosti psychologického vedenia, avšak pravdepodobne ide o deklarovanie sociálne žiadúcich hodnôt. Psychologické vyšetrenie nepreukázalo známky stotožnenia sa s trestom, ani jednoznačný kritický postoj k trestnej činnosti. Odsúdený sa o okolnostiach činu vyjadruje opatrne, vyhýbavo a povrchno. Pretrvávajú jeho sklon skutok racionalizovať a zodpovednosť rozdeľovať aj na vonkajšie faktory. Spáchaný skutok odsúdený ľutuje, avšak vnútorné prežívanie ľutosti, ktoré by mohlo viesť k zmenám fungovania osobnosti je menej pravdepodobné. Postoj odsúdeného z psychologického hľadiska tak nemožno podľa znalkyne označiť za dostatočne zrelý a adekvátny. K prognóze odsúdeného znalkyňa uviedla, že vyšetrenie preukázalo prevažujúcu prítomnosť negatívnej prognózy odsúdeného. Jeho osobnostný vývin je ukončený, avšak pretrvávajú rysy osobnostnej nezrelosti, osobnosť je neharmonicky štruktúrovaná, emočne oploštená, dráždivá, egocentrická, s oslabenou toleranciou frustrácie, so sklonom k direktivite, hostilitate, agovaniu, aj k agresívnym reakciám, s oslabenou adaptáciou. U odsúdeného nedošlo k podstatným a pre bezproblémovú prognózu k potrebným osobnostným zmenám. Stupeň prevýchovy teda nemožno označiť za vyhovujúci. Jeho osobnostné rysy predstavujú rizikový terén, pre zvládanie stresu a frustrácie, pre bezproblémovú adaptáciu na životné okolnosti, pre začlenenie sa do sýtiacich a kooperatívnych vzťahov s okolím. Opakovanie násilného správania nemožno podľa znalkyne vylúčiť, riziko násilného správania je do budúcnosti stredne zvýšené. Pravdepodobnosť resocializácie je znížená, ale pri dobrej motivovanosti odsúdeného je možná. Okresný súd Prešov uznesením č.k. 33PP/28/2023 – 92 zo dňa 07.03.2024 žiadosť odsúdeného C. K. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd v Prešove, uznesením sp. zn. 11Tos/2/2024 zo dňa 04.06.2024 sťažnosť odsúdeného C. K. podanú proti vyššie uvedenému uzneseniu zamietol, čím uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 07.03.2024 nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmienkovom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov, dôveryhodnej osoby alebo na návrh odsúdeného, alebo osoby, ktorá môže za odsúdeného podať odvolanie v jeho prospech, na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienkové prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 415 ods. 3 Trestného poriadku, ak podmienkové prepustenie navrhne riaditeľ ústavu na výkon väzby alebo riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest, alebo sa k takému návrhu pripojí, môže rozhodnutie o tom, že odsúdený sa podmienkovo prepúšťa, urobiť so súhlasom prokurátora aj predseda senátu.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienkovo prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo

rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4.

Súd predovšetkým preskúmal splnenie formálnych podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného C. K. z výkonu trestu odňatia slobody a zistil, že odsúdený tieto podmienky spĺňa podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, pretože dve tretiny výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za zločin, uplynul dňa 12.03.2023. Uvedené vyplývalo nielen z hlásenia zmien ústavu na výkon trestu ale aj z listín zo spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/207/2008.

Zákonným predpokladom podmiennečného prepustenia odsúdeného, okrem splnenia formálnych kritérií, ktorým je uplynutie požadovanej dĺžky výkonu trestu v závislosti od závažnosti trestného činu, je posúdenie, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Splnenie tejto materiálnej podmienky sa tiež (okrem iných) viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a jej plnenie preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod. Okrem toho je potrebné posudzovať aj osobu odsúdeného, jeho osobnostné predpoklady, rodinné zázemie a podobne. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo výlučne bezproblémové, pretože odsúdený mal počas výkonu trestu celkovo sedem porušení ústavného poriadku, naposledy dňa 14.05.2025, teda už v čase, kedy podal túto žiadosť o podmiennečné prepustenie a musel si byť vedomý toho, že súd bude podrobne skúmať jeho správanie počas výkonu trestu. Hoci bol disciplinárny trest, ktorý mu bol uložený zahladený, uvedené neznamena, že odsúdený po dobu výkonu trestu tento vykonával v súlade s vyššie deklarovanými normami upravujúcimi tento výkon. Okrem tohto porušenia odsúdený v dvoch prípadoch nenastúpil na previerku početného stavu odsúdených, ďalej nenastúpil na výkon činností súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti, nedodržiaval pracovný postup a nerešpektoval príkazy nadriadeného na pracovisku, ďalej porušil príkaz príslušníka organizujúceho práce na pracovisku a napokon počas upratovania zvesil dvere z pántov. Hoci bol odsúdený doposiaľ 14 krát disciplinárne odmenený, uvedené nedostatky počas výkonu trestu nesvedčia o úplnej adaptácii na podmienky výkonu trestu a jeho správanie počas výkonu trestu možno hodnotiť ako kolísavé. Zo psychologického hľadiska je toto jeho správanie vysvetlené v znaleckom posudku podanom znalkyňou A. J. č. 49/2025, ktorá uviedla, že osobnosť odsúdeného vykazuje znaky zhoršenej adaptability, pričom ide o osobnosť s vyššou ľahkovážnosťou voči morálnym zásadám spoločnosti. Podobne ako vo svojom predchádzajúcom znaleckom posudku č. 28/2023, napokon rovnako ako znalkyňa A. S. vo svojom znaleckom posudku č. 32/2024, u odsúdeného zistila patologicky štruktúrovanú osobnosť s antisociálnymi rysmi, u ktorej je narušený vzťah k autoritám v zmysle ich nerešpektovania. Odsúdený má tendencie k nadriadenosti a maskulinnej agresii. To z odborného hľadiska vysvetľuje porušovanie ústavných noriem odsúdeným, ktoré súd vôbec nemieni bagatelizovať. Ak totiž odsúdený už vo výkone trestu, ktorý je spojený s oveľa formálnejším režimom, ako „režim“ na slobode a spojený so zvýšenou mierou potreby dodržiavania vnútro - ústavných noriem, tieto nedodržiava a ich porušuje, nie je podľa presvedčenia súdu predpoklad, že tomu tak nebude aj na slobode, t.j. nemôže prijať záver o pozitívnej prognóze, že v prípade prepustenia na slobodu

povedie odsúdený riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti. Náprava odsúdeného teda podľa presvedčenia súdu ešte nebola dovŕšená a odsúdený sa doposiaľ plne neadaptoval na podmienky výkonu trestu.

„Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé osebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie o náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Dosiahnutý stupeň nápravy je preto potrebné posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových čŕt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu trestný čin spáchať“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/7/2020 z 19.11.2020).

Judikatúra týkajúca sa hodnotenia materiálnych podmienok podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bola tiež zhrnutá v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022 z 24.05.2022. „Ústavný súd nespochybňuje, že trestná minulosť je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení odsúdeného. Avšak predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmienenom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotlivec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienený trest odňatia slobody či koľkokrát porušil podmienky podmieneného prepustenia. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedenie riadny život“.

Podľa nej zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienené prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy (IV. ÚS 85/2011, IV. ÚS 321/2013). Zmyslom podmieneného prepustenia teda nie je odmeniť odsúdeného za dobré správanie vo výkone trestu – nejde o dobrodenie pre odsúdeného, a nemôže tak byť na druhej strane ani paušálne vylúčené u niektorých kategórií odsúdených, napr. recidivistov, ako špecifické sprísnenie trestného postihu. Nariadenie podmieneného prepustenia z výkonu trestu je namieste vtedy, ak už k náprave, resp. k dosiahnutiu účelu trestu ďalší pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný, pričom možno vzhľadom na všetky relevantné okolnosti predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, čo ale v tomto prípade splnené nie je. Súd okrem porušenia ústavného poriadku odsúdeným posudzoval aj opätovnú recidívu odsúdeného, ktorý už raz bol v minulosti podmienené prepustený, a teda je recidivistom, ktorý v minulosti „nevyužil šancu“ v podobe podmieneného prepustenia a vo výkone trestu sa ocitol znova a to za závažný násilný trestný čin.

Osobnosť odsúdeného, ktorá vyplynula z aktuálneho znaleckého posudku znalkyne PhDr. Solárovej č. 49/2025 nedáva záruku na to, aby súd mohol pri zohľadnení jeho trestnej minulosti a charakteru trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený na aktuálne vykonávaný trest odňatia slobody konštatovať, že odsúdený už nie je hrozbou pre spoločnosť. Vývoj patologickej osobnosti odsúdeného je ukončený, kedy jeho osobnosť môže nahromadené napätie, ktoré je prítomné aj v súčasnosti, podľa znalkyne odviesť neadekvátnym spôsobom, kedy podľa názoru súdu nemôže byť vylúčené ani jeho opätovné násilie správanie. V jeho osobnosti je zvýraznená nevyrovnanosť, nezdržanlivosť, impulzivita, oslabené je jeho sebaovládanie, kedy agresivita sa javí ako jadrová zložka jeho osobnosti. Má oslabené humánne a sociálne nastavenie. Jeho osoba má sklon k neosobným a konfliktným vzťahom, v ktorých vystupuje narcisticky a sebavedomo. Má narušený vzťah k autoritám, sklony k maskulínnej agresii s tendenciou k nadriadenosti. V emočne kritických situáciách je možné očakávať neovládateľnosť, správanie so znakmi odbrzdenosti, demonštratívne a výbušné správanie a otvorené agresívne prejavy. Hoci má teda odsúdený mierne vyššiu pozitívnu mieru postpenitenciárnej prognózy oproti predchádzajúcemu

znaleckému vyšetreniu v roku 2023, súd uvedené osobnostné charakteristiky odsúdeného považuje za prekážku jeho podmieneného prepustenia. Jeho osoba z hľadiska znalkyňou zistenej štruktúry nedáva priestor na tom, aby súd mohol vysloviť, že odsúdený už nebude hrozbou pre spoločnosť. Napokon, v rovnakom duchu jeho osobu hodnotí aj znalkyňa A. S. a jej hodnotenie jeho osobnosti bolo podkladom pre rozhodnutie tunajšieho ako aj sťažnostného súdu pre zamietnutie jeho predchádzajúceho návrhu na podmienené prepustenie.

Do rozhodovacieho procesu úvah súdu v tejto trestnej veci vstupuje aj trestná minulosť odsúdeného, ktorá je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení odsúdeného. Aj keď predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca, je ale potrebné zdôrazniť, že C. K. bol celkovo 4 krát súdne trestaný za násilnú trestnú činnosť (hrubý nátlak, ťažká ujma na zdraví), a je teda zrejmé, že dodržiavanie noriem spoločnosti nebolo v minulosti jeho prioritou a to aj napriek tomu, že mal rodinu, na ktorú teraz poukazuje v snahe zlepšiť svoje postavenie v tomto konaní. Odsúdený mal dostatok času a priestoru už pri prvom podmienenom prepustení ako aj pri ďalšom priebehu svojho života preukázať, že chce žiť slušným životom a starať sa o svoju rodinu a naplňovať tak svoje úlohu občana a otca rodiny tak, ako to v súčasnosti prezentuje. To ale v minulosti nevyužil a nie je podľa presvedčenia súdu predpoklad, že sa tak stane aj v budúcnosti. Preto hoci trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotlivec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienený trest odňatia slobody či koľkokrát porušil podmienky podmieneného prepustenia, správanie odsúdeného počas výkonu trestu dávajú súdu pri komplexnom hodnotení odsúdeného možnosť urobiť rovnaký záver ako ho urobil riaditeľ ústavu v jeho hodnotení o strednom riziku recidívy a menej priaznivej resocializačnej prognóze. Je zrejmé, že ani predchádzajúci výkon trestu uloženého mu v konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/89/2000 nevedol ku korekcii jeho správania a návratu k rešpektovaniu noriem, na čo doplatilo životom dieťa. V osobe odsúdeného najmä zo znaleckého pohľadu na jeho osobnosť súd nezisťuje také zmeny, ktoré by viedli k záveru, že odsúdený v budúcnosti nebude hrozbou pre spoločnosť.

Je potrebné zdôrazniť, že odsúdený vykonával pôvodne trest v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a tiež poukázať na jeho správanie počas výkonu trestu, kedy sa pravidlám a normám výkonu trestu nedokázal plne prispôbiť ani v ústave na výkon trestu s minimálnym stupni stráženia.

Pokiaľ sa jedná o pôsobenie navrhovateľa – G. H. I. pri náprave odsúdeného, súd rizikové faktory v osobe odsúdeného považuje za tak výrazné, že ani programy resocializácie občianskeho združenia podľa presvedčenia súdu nedokážu účinne tieto rizikové faktory odstrániť. To, že odsúdený sám kontaktoval G. H. môže byť rovnako snahou o jeho lepšie začlenenie do spoločnosti za pomoci G. H., rovnako ako účelovým konaním v snahe obísť jednoročnú blokačnú klauzulu uvedenú v ustanovení § 415 ods. 1 Trestného poriadku, ktorá po zamietnutí jeho žiadosti v konaní 33PP/28/2023 mu neumožňovala po dobu jedného roka podať opätovnú žiadosť o podmienené prepustenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd komplexne preskúmal nielen závažnosť trestných činov, za ktorého bol C. K. odsúdený, početnosť jeho záznamov v odpise registra trestov, zaradenie do stredného stupňa stráženia, negatívne prejavy v dodržiavaní ústavného poriadku a predpisov a dospel k záveru, že na odsúdeného je potrebné v záujme dovŕšenia jeho prevýchovy a ochrany spoločnosti naďalej pôsobiť výkonom trestu odňatia slobody, pretože odsúdený svojím správaním nepreukázal polepšenie a nie je možné od neho očakávať, že povedie riadny život. Uvedený názor súdu nie je možné korigovať ani probačným dohľadom, pretože odsúdený už bol v minulosti podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (hoci bez uloženého probačného dohľadu) ale ani túto možnosť preukázať zmenu vo svojom správaní nevyužil a páchal ďalšiu trestnú činnosť, čo nesvedčí o jeho skutočnej snahe zmeniť svoje správanie tak, aby bolo súladné s očakávaniami spoločnosti vyjadrenými v zákonných normách, ktoré odsúdený v minulosti dôsledne a dlhodobo porušoval.

Preto súd návrh odsúdeného zamietol a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu. Sťažnosť má odkladný účinok.